

PHẦN 3: Chúng A-tu-la đến chỗ Phật

Bấy giờ, Bồ-tát Ma-ha-tát Nguyệt Tạng, vì nhằm để thu phục, hóa độ các chúng sinh nên đã nói thần chú Nguyệt tràng nguyệt. Khi đó, ở nơi chốn ngự trị của bốn vị Đại vương A-tu-la, tất cả các thứ cây cỏ, hoa quả hiện có cùng với những vật báu, chuỗi ngọc, các vật dụng trang nghiêm, y phục, đồ nằm, thấy đều biến thành hình bán nguyệt mà hiện rõ. Các thứ sự vật kia như lần lượt va chạm vào nhau làm phát ra năm thứ âm thanh. Những trống, loa, ốc, đàn không, đàn bầu, đàn tranh, ống sáo đều cùng hòa tấu nhạc. Trong các thứ âm thanh đó lại cũng phát ra những câu kệ:

*Chỉ Phật độ, dẫn đem an ổn
Cùng chúng trụ tại núi Khu-la
Nơi phiền não vây bủa muôn loài
Vì họ thuyết pháp trừ dứt sạch.
Phàm phu tất đọa biển sinh tử
Sông phiền não dồn dập sóng dữ
Ba cõi không người xót thương đến
Như Mâu-ni tôn, tâm từ thiện.
Nhiều chúng tụ hội ở một chốn
Trời, Người, Cưu-bàn, Rồng, Dạ-xoa
Thấy nương nơi núi Khu-la-đế
Nơi mọi khổ, sợ, cầu giải thoát.
Chúng ta cùng lúc mau đến đấy
Vì nhằm được lãnh hội chánh pháp
Ma vương không lâu cũng tới đây
Mà vì chúng ta tạo các nạn.
Nhất tâm nghe nhận pháp thắng diệu
Nơi ấy tâm tịnh đạt phước lớn
Nhờ phước dài lâu trừ các oán
Nơi đời luôn nhận uy đức vui.
Như đem phước ấy cầu giải thoát
Dứt các phiền não đắc La-hán
Cùng trừ các duyên đặng Bích-chi
Cũng được thành Phật đủ an lạc.
Như thế sẽ được không chút nghi*

*Nhờ vậy chúng rời mọi duyên buộc
Tất cả nên khởi tâm thanh tịnh
Mau đến chỗ Phật đốc cúng dường.
Từ Hiền kiếp này trở về sau
Chưa có đại chúng họp đông thế
Về sau lâu xa Di-lặc hiện
Chúng ta chẳng được gặp hội ấy.*

Lúc này, ở nơi thành ấp, cung điện của bốn vị vương A-tu-la đã xảy ra sự việc như thế. Nhờ vào diệu lực trang nghiêm của Bồ-tát gia hộ nên họ nghe được ý nghĩa nơi các câu kệ kia đều sinh tâm tin tưởng. Tất cả nơi các thành ấp, cung điện, chúng A-tu-la đều cùng vân tập lại một chốn, cùng nhau bảo:

–Hôm nay, sự việc như thế là nhằm tạo ra cái gì? Vì sao? Vì chúng ta từ xưa đến nay chưa từng thấy, nay mới được thấy, trước chưa hề nghe, nay mới được nghe.

Không một ai biết cả. Cùng lúc, ma Ba-tuần từ cung điện của mình đi xuống, muốn lễ bái Phật nên đi đến tung rải hoa. Chỗ hoa được tung rải đó, nơi bốn cõi thiên hạ, đều tạo thành mưa hoa. Đang lúc mưa hoa ấy, nơi thành ấp, cung điện của bốn vị vương A-tu-la, khắp thấy mọi chốn đều biến thành hôi nhớp, như bắn hết mực, cùng với khói, bụi, tro đất bắn bốc lên mù mịt, lan ra như phủ trùm mọi nơi, mọi chỗ. Rồi nào ruồi, muỗi, rắn rít, mối mọt, các loài ruồi nhặng độc hại xuất hiện đầy khắp, khiến mọi chúng đều buồn bã, sầu não, rối loạn, chẳng còn vui thích gì cả.

Vào lúc này các thành ấp, cung điện của chúng A-tu-la đều mờ tối, ảm đạm. Tất cả chúng A-tu-la: Nam phu, phụ nữ, trẻ con, gái trai thấy đều vô cùng buồn rầu, lo phiền rối loạn, chẳng còn vui vẻ muốn ở nơi đấy. Ở các đường ngõ, họ đều chen chúc nhau tụ tập, kéo tới vương sở đứng yên nơi phía trước. A-tu-la vương nhận thấy mọi việc suy kém, hư hại như thế thì càng thêm ưu sầu. A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la cùng với đám quyến thuộc và hết thấy chúng A-tu-la nam phu phụ nữ, trẻ con trai gái nơi chốn mình cai trị; A-tu-la vương Ba-la-đà, A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na cùng với đám quyến thuộc và thần dân nam nữ, già trẻ của mình, tất cả cùng tìm tới cung điện, thành ấp, xóm làng thuộc quyền cai quản của A-tu-la vương La-hầu-la, trông thấy cảnh tượng ở đấy cũng không khác gì chỗ mình. Thế là

ba vị A-tu-la vương cùng nhau đi đến vương cung của A-tu-la vương La-hầu-la, đứng ở phía trước. A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la lên tiếng hỏi A-tu-la vương La-hầu-la bằng lời kệ:

*Hết thủy cung điện A-tu-la
Giống như địa ngục đều không khác
Gió nóng bùng lên phủ trùm khắp
Cảnh tượng khác nào lửa thiêu đốt.
Mọi thứ cây cảnh, hoa quả tốt
Thấy đều rơi rụng hết xuống đất
Nơi các ao tắm đầy hoa sen
Cỏ mọc muôn hoa đều khô héo.
Khói bụi bốc đầy phủ chúng ta
Cung điện, thành ấp A-tu-la
Lại có ruồi, muỗi, nhặng, rệp hiện
Vô số loại sâu bọ độc hại.
Nay nghe âm thanh tẻ như thế
Chúng sinh buồn phiền chẳng vui thích
Đám A-tu-la thọ khổ này
Tất bị đói khát bức bách dữ.
Khổ bức không có chốn nương tựa
Thấy đều hoảng sợ tâm nao núng
Những sợ sinh tử, ai uy lực?
Ngăn trời, rồng, giữ lợi ích mình.
Dùng phương tiện gì khiến dừng dứt
Vô số việc lo sợ như thế
Khác gì rồng ác đều chốn này
Hàng phục A-tu-la chúng ta!*

A-tu-la vương La-hầu-la nói kệ đáp:

*Chư vị A-tu-la lắng nghe
Chúng ta ngày trước đều an lạc
Năm dục chỗ cần đều hợp ý
Thần thông dũng mãnh thêm lực lớn.
Chỗ dùng cung đao cùng tên, mác
Quăng dây, hươu mâu kiếm, giong xe
Tất cả nay đều lùi mất hết
Thành ấp, đường ngõ thật vắng tanh.*

Nam phu, phụ nữ trước hùng mạnh
Thân sắc tươi đẹp thêm sức lực
Thấy cùng chư Thiên sánh ngang hàng
Nay thì thời ấy chắc sẽ hết.
Mạng hết, pháp lành chúng sinh hết
Xấu hổ, tủi thẹn, tâm rõ hết
Cùng kẻ thông minh hiểu biết, hết
Hành xảo cùng trí Thánh thiện, hết.
Lúa, nếp cùng bao hoa, thuốc hết
Quả non đều hết, các giới hết
Nẻo đục hợp ý, âm nhạc hết
Vật báu, y phục, thức ăn hết.
Việc vui mừng hết, trời người hết
Dạ-xoa, Càn-thát, Tu-la hết
Giòng Bà-la-môn, Sát-lợi hết
Cùng hạng Tỳ-xá, Thủ-đà hết.
Chỉ cùng bao loài chúng sinh ác
Chẳng Thánh, dua nịnh, giết, trộm, dâm
Vọng ngữ, hai lưỡi, thù ghét, ác
Tham giận, xu nịnh, si, tà kiến.
Thiếu kém vùng đói khát thêm tăng
Yêu lừa, oán gặp cùng sẵn đuổi
Thấy người được lợi, sinh ganh ghét
Giết hại chém dâm, bao hủy diệt.
Dao mác, kiếm, xe độc hại tăng
Mặt mắt đăm lệ sầu buồn khổ
Ruồi, muỗi, gió độc và khói bụi
Bao thứ cùng tới gây phiền loạn.
Địa ngục, súc sinh cùng ngạ quỷ
Đó là cảnh giới biển khổ lớn
Ấy chẳng nẻo thiện, thời thích hợp
Niệm niệm lùi mất nơi chánh kiến.
Xa nghiệp lành, việc ác thêm nhiều
Chúng ác như vậy càng dấy mạnh
Thời A-tu-la đến lúc tận

Chỉ thừa vô đẳng mới ngăn được.

A-tu-la vương Ba-la-đà thưa với A-tu-la vương La-hầu-la qua kệ:

*Chỉ vương vì hết thấy chúng sinh
Thường dốc tinh tấn tu các pháp
Đủ phước đức lớn lực thần thông
Cùng dùng trí tuệ trang nghiêm thân.
Ấy là sức nào do ai tạo?
Muốn diệt A-tu-la chúng ta
Nay chúng ta ai cứu giúp được
Nên kính lễ, quy y bậc đó.*

A-tu-la vương La-hầu-la dùng kệ đáp:

*Đó chẳng sức Thích, Phạm, Thiên vương
Cũng không Tự tại, Na-la-diên
Lại chẳng Dạ-xoa cùng Long, Thần
Chỉ trừ Ma vương muốn mặc sức.
Trước các rồng quấy cũng như thế
Đại tiên Cù-đàm đã diệt trừ
Chúng ta lễ bái Tiên Cù-đàm
Đã cho chúng ta được an lạc.*

Bấy giờ, A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na dùng kệ hỏi:

*Đó là Trời, Rồng, Người, Dạ-xoa
Đã cho hết thấy sự an lạc
Ấy lực tinh tấn thần thông nào
Đã dùng phương tiện tạo huyễn hoặc.
Ở trong pháp nào được tự tại
Người nào nên nhận lời dạy bảo
Vì nơi lực ma được giải thoát
Hay với lực nào khiến đạt được?*

A-tu-la vương La-hầu-la dùng kệ đáp:

*Trước thấy đại Sa-môn đoan nghiêm
Ngồi yên dưới bóng cây Bồ-đề
Ma dẫn quân binh cùng đến đấy
Bị lực Từ bi hàng phục liền.
Bậc ấy thành tựu Bồ-đề thắng
Vượt hơn hết thấy chúng chư Thiên
Đủ Từ bi lớn nhập Niết-bàn*

*Nên làm khô cạn các biển khổ.
Trong các Tiên ấy, cờ tối thắng
Đầy đủ mười Lực, thuốc muôn loài
Thích, Phạm, Tự tại, Tu-la tiên
Ma Tự tại dục, Na-la-diên.
Thấy lễ bậc ấy làm chón nương
Người đó chỉ rõ nẻo giải thoát
Nơi tất cả loài trong ba cõi
Vượt hơn chúng chư Thiên hiện có.
Điều phục các căn đạt tịch tĩnh
Vui tịch bầy Thánh tài trang nghiêm
An trụ bờ giải thoát Niết-bàn
Thấy làm cạn khô biển phiền não.
Vì thế hết thấy đám chúng ta
Nên quy y mới diệt hết khổ
Đều đem vô số hương hoa diệu
Mỗi mỗi chấp tay đốc thỉnh cầu.*

Bấy giờ, bốn vị A-tu-la vương: La-hầu-la, Tỳ-ma-chất-đa-la, Ba-la-đà, Bạt-trì-tỳ-lô-già-na cùng đám A-tu-la nam phụ nữ, trẻ em gái trai, nói chung là hết thấy chúng A-tu-la hiện có, tập hợp đông đủ. Có người đem theo hương đốt để lễ bái cúng dường Phật mà thỉnh cầu, có vị mang vô số các hoa quý đủ màu sắc, có kẻ cầm đủ loại ngọc báu ma-ni, có người đem theo nào cờ, phướn, lọng báu, sợi tơ vàng, ngọc báu, chuỗi ngọc, y phục dùng để dâng lên Phật mà thỉnh cầu. Có người đem theo đàn tranh, đàn sắt, đàn không, đàn bầu, ống tiêu, ống sáo, trống, gióng năm âm, tấu nhạc để cúng dường, lễ bái Phật mà thỉnh cầu, vận dụng lực của cảnh giới thần thông mình, thân tướng vui thích, ung dung, hai tay nắm chặt lấy chuỗi hoa làm bằng thứ ngọc báu ma-ni tên là Đế Thích Tỳ-lăng-già, đầu mặt cung kính, lễ bái, từ xa dâng lên Đức Thế Tôn, đọc kệ ca ngợi:

*Phật vì chúng sinh lạc
Đốc tu các hạnh khổ
Thương xót khắp muôn loài
Mong cũng thương chúng con.
Nhẫn nhục như đại địa
Từ bi trùm chúng sinh*

Dừng dứt mọi cõi ác
 Thương che phủ chúng con.
 Phật vượt dứt mọi sợ
 Đạt trí tuệ vô thượng
 Bốn tâm vì muôn loài
 Mong thương A-tu-la.
 Phật dùng thuyền tám Thánh
 Độ thoát chúng sinh khổ
 Vị Niết-bàn sung mãn
 Từ niệm A-tu-la.
 Phật ở nơi muôn loài
 Tánh loài không ghét bỏ
 Xem thấy là con đở
 Vì thế quy y Phật.

Lúc này, A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la dùng hai tay giơ cao, nâng chuỗi hoa quý làm bằng ngọc báu ma-ni Nhất thiết chư thiên đang tô sớ trước, đầu mặt cung kính đảnh lễ, đọc kệ tán thán:

Thắng vượt chúng Trời, Rồng
 Tu-la, Cửu-bàn-trà
 Trừ sạch mọi phiền não
 Chỗ tạo ác tâm ý.
 Hàng phục đường nghiệp khổ
 Đạt đến bờ giải thoát
 Chóng lìa nơi tưởng hữu
 Cùng chúng sinh vô tưởng.
 Luôn thương tưởng muôn loài
 Nên chẳng nhập Niết-bàn
 Là vì mọi chúng sinh
 Nên nhẫn hết thấy khổ.
 Xem tất cả các loài
 Như mẹ hiền thương con
 Xin thương đến chúng con
 Chốn khổ, rười nước Bi.
 Dứt trừ khổ não bức
 Nẻo chìm biển phiền não
 Phát khởi lòng bền, dững

Nguyện cứu khổ bao loài.
Nay nghĩ khổ chồng chất
Vì lực ma nhằm hoại
Khổ bức A-tu-la
Xin tưới nước đại Bi.
Chúng sinh nếu nơi Phật
Dấy khởi tâm ác, giận
Mà chẳng làm Phật động
Dù chút ít thân tâm.
Như người có niềm vui
Nơi thân tâm, cảnh giới
Phật luôn hiện Từ bi
Ở đấy lại không khác.
Chỉ Phật nơi trời, người
Dem đến mọi an lạc
Chúng con vì ma quấy
Đơn độc không chốn nương.
Không một chúng sinh nào
Diệt được nơi nghiệp ma
Chỉ Phật chóng trừ dứt
Diệt sạch không chút sót.
Chư Thiên, Long chúng tri
Dạ-xoa, A-tu-la
Như Phật Bạc Tối Thượng
Đốc cứu vớt mọi khổ.
Ma muốn chóng diệt con
Các cung điện Tu-la
Xin mau phóng giới sáng
Cho chúng con an lạc.

Bấy giờ, A-tu-la vương Ba-la-đà dùng hai tay nâng cao chuỗi hoa quý làm bằng ngọc báu ma-ni hòa hợp Phạm thiên quang tràng, đầu mặt cung kính đánh lễ Phật và đọc kệ ca ngợi:

Trôi nổi chốn ngục buộc
Lìa mọi thứ an lạc
Biển lớn rộng cực ác

Đắm chìm không chỗ nương.
 Chỉ Phật hành tinh tấn
 Nơi ba a-tăng-kỳ
 Tự độ đến bờ giác
 Diệt cạn biển não phiền.
 Đốc vì mọi chúng sinh
 Sáu năm hành hạnh khổ
 Đạt được trí vô thượng
 Trừ dứt mọi phiền não.
 Chúng con vì ma quấy
 Sức kém nhận bao khổ
 Xin trừ nẻo ma lẩn
 Tẩy rửa cùng chúng con.
 Tăng-kỳ chúng nơi ấy
 Bị các khổ giày vò
 Xin cứu vớt khổ kia
 Nên đến gặp Thế Tôn.

A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na hai tay giữ chặt nâng cao chuỗi
 hoa làm bằng ngọc báu ma-ni Phạm thiên Diễm Quang, đầu mặt cung
 kính đảnh lễ Phật và đọc kệ tán thán:

Nay lễ Mâu-ni Tôn
 Nơi pháp luôn tự tại
 Vượt quá Thích, Phạm vương
 Hàng phục thầy chúng ma.
 Vượt hơn nhật nguyệt sáng
 Cùng với Tứ Thiên vương
 Từ bi sánh nhật nguyệt
 Chiếu khắp nơi muôn loài.
 Năm ngày cùng lúc hiện
 Nước biển thấy khô cạn
 Nhưng công đức cúng Phật
 Không thể bị cạn khô.
 Vượt qua khỏi ba cõi
 Mà vào thành vô úy
 Đại Bi che chúng sinh
 Mọi khổ thấy trừ diệt.

*Bốn tâm trùm muôn loài
Như mẹ thương con trẻ
Chúng con lo chướng lấp
Gió từ xin thổi tan.
Chỉ dốc quy y Phật
Nên cứu khổ chúng con
Như Phật công đức dày
Chớ bỏ cung Tu-la!*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng tai Phật để lắng nghe, dùng mắt Phật để xem các cung điện, thành ấp của A-tu-la, do sức mạnh của ma lẩn lướt nên hết thấy các nạn đều phủ trùm lên khắp chốn, không còn sót nơi nào, khiến chúng A-tu-la phải chịu khổ não, mới chỉ dốc thỉnh cầu Như Lai che chở, cứu giúp, hướng về quy ngưỡng Như Lai. Vậy ta nên cứu giúp chúng A-tu-la, giờ thì thật là đúng lúc.

Khi ấy Đức Thế Tôn liền dùng uy lực đại Bi hiện ra tất cả sự an lạc và nhập pháp Tam-muội Bi phong quang minh. Do diệu lực của pháp Tam-muội ấy nên khiến cho bốn chốn cung điện của chúng A-tu-la hiện đang bị thần lực của ma quấy nhiễu gây nên bao nỗi khổ, chỉ trong khoảnh khắc một niệm, mọi sự quấy nhiễu kia thấy đều được dừng dứt. Cung điện, thành ấp của A-tu-la trở lại như cũ, cũng không khác gì các cung điện lớn trong cõi Tam thiên đại thiên. Ở nơi cung điện đó liền hiện ra sự an lạc vi diệu bậc nhất với các việc có thể tạo ra vui thích. Chúng A-tu-la trông thấy mọi sự diễn biến vừa rồi thì đều mừng rỡ, nhảy nhót, sinh tâm hoan hỷ, mắt miệng tràn đầy niềm vui, mỉm cười và cùng niệm.

–Nam-mô Phật-đà! Nam-mô Phật-đà!

Niệm Phật xong, liền dùng chuỗi hoa quý giá thuộc loại thắng diệu của chư Thiên, hướng về phía chỗ Đức Phật, từ xa tung cao lên phụng hiến. Từ chỗ A-tu-la vương La-hầu-la tung cao chuỗi hoa báu, liền bay đến chỗ Phật và đứng yên nơi không trung, bên trên đỉnh đầu Đức Thế Tôn.

Từ chỗ A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la tung cao chuỗi hoa báu, cũng liền bay tới chỗ Phật, trụ nơi không trung, bên trên vai phải Đức Thế Tôn.

Từ chỗ A-tu-la vương Ba-la-đà tung cao chuỗi hoa báu, cũng bay tới chỗ Phật, trụ nơi không trung, bên trên vai trái Đức Thế Tôn.

Từ chỗ A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na tung cao chuỗi hoa báu, cũng bay tới chỗ Phật, trụ nơi phía trước Đức Thế Tôn, phóng ra ánh sáng chiếu tỏa khắp.

Ngoài ra, chúng A-tu-la hiện có đều mang vô số hoa hương quý giá, cờ phướn, lọng báu, tơ vàng, châu ngọc, chuỗi hoa quý, ngọc trai, chuỗi báu và vô vàn y phục, hương xoa, hương bột, tất cả đều hướng về Đức Thế Tôn, từ xa tung cao phụng hiến, cung kính cúng dường.

Cùng lúc, ở núi Khư-la-đế, chỗ nương trú của chư Thiên tịch mặc lại tuôn xuống như mưa đủ thứ loại hoa quý với hương bột.

Bấy giờ, trong chúng hội có vị Bồ-tát Ma-ha-tát tên là Cầu Đoạn Nghi, rời chỗ ngồi đứng dậy, để trần vai bên phải, đến trước Phật, cung kính chấp tay lễ bái, dùng kệ thưa:

*Đại Tiên Thế Tôn trí vô lượng
Trước từng đã tuôn mưa như thế
Hiện các thần thông cùng biến hóa
Bồ-tát Nguyệt Tạng đến nơi đây.
Nay lại mưa xuống vô số báu
Ai sẽ lại đến chốn này nữa?
Đó là chư Bồ-tát, đại đức
Hay là sứ chư Phật phương khác?*

Đức Phật nói với Bồ-tát Ma-ha-tát Cầu Đoạn Nghi:

–Này thiện nam! Đó là Ma vương Ba-tuần, ở nơi cung điện, thành ấp của bốn vị A-tu-la vương, đã tạo ra bao thứ tro bụi, khói mù mờ mịt, tối tăm cùng ruồi nhặng, muỗi độc, vô số rắn rít, bò cạp độc hại. Ở chốn ấy, tất cả các thứ cây rừng, cây cảnh, cỏ, hoa, quả, suối, ao thấy đều bị khô cạn, khiến chúng A-tu-la vô cùng khốn khổ. Do vậy, chúng A-tu-la thấy cùng hướng về ta nhất tâm chấp tay cung kính, lễ bái quy y, dùng vô số đủ loại hoa hương, ở nơi thành ấp, trú xứ của chúng A-tu-la ấy, từ xa hướng về ta tung lên cao cúng dường. Nơi chỗ A-tu-la vương La-hầu-la tung cao chuỗi hoa báu đã bay tới trụ bên trên đánh đầu ta đấy. Ở chỗ A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la tung cao chuỗi hoa báu đã bay tới trụ bên vai phải ta đấy. Nơi chỗ A-tu-la vương Ba-la-đà tung cao chuỗi hoa báu đã bay đến trụ bên trên vai trái ta đó. Còn chỗ A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na tung cao chuỗi hoa báu cũng bay tới và trụ nơi phía trước ta đó.

Lúc này, Ma vương Ba-tuần từ chỗ ngồi đứng dậy, hướng về Phật chấp tay cung kính lễ bái và thưa:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Chúng A-tu-la ấy đã được đội ơn của Đức Phật. Tôi nay cũng xin khiến cho chúng A-tu-la trở lại được đầy đủ sự an lạc, lợi ích lớn như trước.

Đức Phật nói với ma Ba-tuần:

–Người nay khỏi phải nói đến chuyện ấy nữa. Ta đã khiến cho chúng A-tu-la lại có được đầy đủ sự an lạc như trước. Các cung điện, thành ấp của chúng A-tu-la bị quấy nhiễu, đe dọa ấy, ta sẽ chuyển đổi hoàn toàn trở lại như cũ với mọi vẻ an lành vi diệu hơn hẳn. Vì sao? Vì bốn vị đại vương A-tu-la ấy là chỗ quen thân cũ của ta. Như thế thì hết thấy chúng A-tu-la hiện có ấy, đối với ta luôn có sự tin tưởng, kính ngưỡng, tôn trọng, sinh tâm hy hữu. Hôm nay, chẳng bao lâu nữa họ sẽ tới đây để nghe pháp.

Ma vương Ba-tuần lại sinh tâm ác, bèn suy nghĩ: “Ta là kẻ được tự tại bậc nhất trong hết thấy các loài ở Dục giới, đối với mọi chúng sinh có thể tạo ra vui hay khổ. Sa-môn Cù-đàm ấy, sao có thể, huyễn hoặc, nhiều lời với bao thứ yêu tà, lại dám cùng ta cạnh tranh, muốn hơn thua với ta? Thích, Phạm, Tứ vương, Ma-hê-thủ-la, Na-la-diên thiên, Chuyển luân thánh vương... tất cả chúng sinh không một ai có thể cùng ta tranh hơn thua. Thấy đều e ngại ta cả! Nay Sa-môn Cù-đàm này đã dối tạo khiến bao thứ cõi thiên hạ kéo nhau tới đây, chen chúc đầy cả nơi mặt đất cũng như nơi không trung, là thấy đều nhằm được thấy Sa-môn Cù-đàm và nghe pháp của ông ta. Bây giờ đến cả loài súc sinh hạ tiện là đám A-tu-la cũng được đội ơn thu phục. Ta nay sẽ dốc tạo ra cảnh giới của ma, dựa vào uy lực thần thông để tăng thêm chỗ vui chơi thỏa thích. Lại tạo tác mọi sự huyễn làm náo loạn Sa-môn Cù-đàm ấy, cũng nhằm hàng phục chúng hội đông đảo ở đây.”

Lúc này, ma Ba-tuần nhìn đám quyến thuộc và đọc kệ:

*Các ma đều nên nhớ
Ta luôn hàng phục oán
Cùng quấy nhiễu hội này
Và ngăn A-tu-la!*

Đức Thế Tôn bèn đọc kệ:

*Các người biết lược ta
Xưa nơi cõi Bồ-đề
Thiên, thần làm minh chứng
Ta tu pháp chân chánh.*

*Theo sức người hiện có
Mặc sức mà thi thố
Như não loạn được ta
Ta sẽ quy ngưỡng người.*

Ma vương Ba-tuần nghe xong kệ của Phật càng tăng thêm sự giận dữ, oán hận tột độ nên dùng hết thủy sức mạnh của ma với cảnh giới thần thông nhằm gia tăng chỗ vui chơi thỏa thích, liền niệm bốn phương với thứ gió nóng bức hồng khiến cho đại chúng nơi pháp hội bị thứ gió nóng ấy áp đảo phải khuất phục. Ngay vào lúc này, Đức Thế Tôn liền nhập pháp Tam-muội Tội phục ma lực. Do từ diệu lực của pháp Tam-muội đó nên tức thời khắp bốn phương lại nổi lên loại gió mát lành, mang theo hương thơm vi diệu bậc nhất thổi mạnh vào chúng hội, chạm nơi thân mọi người, khiến ai nấy đều sung sướng, thoải mái. Ma vương Ba-tuần biết rõ sự việc ấy, liền ở nơi trước Đức Phật hóa ra một khối lửa lớn. Đức Thế Tôn liền ở nơi đó hóa ra một ao lớn đầy nước trong lành, mát mẻ, nước từ trong ao tung vọt lên cao dập tắt khối lửa kia. Ma vương trông thấy vậy, lại ở nơi không trung tuôn xuống như mưa những tảng đá lớn. Đức Phật liền biến những tảng đá đang rơi ấy thủy đều trở thành vô số đủ loại thiên hoa tuôn rải xuống khắp chốn.

Ma vương Ba-tuần cùng với đám quyến thuộc lại dùng hai tay của chúng lay mạnh núi Khư-la-đế nhằm mau chóng làm chấn động cả tam thiên đại thiên thế giới. Đức Phật liền biến đất nơi khắp cõi tam thiên đại thiên thế giới này trở thành kim cương, khiến đám ma chẳng có thể lay động nổi một chút bụi nữa là lay động được gì! Ma vương lại dùng sức mạnh của sự nóng giận hướng tới trú xứ của chúng A-tu-la, từ nơi miệng hà hơi phóng ra luồng khí tạo thành đám mây đen kịt khiến cho các cung điện, thành ấp ở đấy chìm trong màn tối tăm, u ám, nhằm làm cho chúng A-tu-la trở lại cảnh mê hoặc không thể đi lại được. Bấy giờ, Đức Thế Tôn tức thì biến luồng khí kết nên mây đen kia trở thành vô số đám mây thiên hoa vi diệu.

Lúc này, ở nơi cung điện, thành ấp của bốn A-tu-la vương lại có những trận mưa tuôn xuống vô số các loại thiên hoa, và trong đám mưa hoa ấy đã phát ra trăm ngàn pháp môn vi diệu. Đó là âm thanh nói về ba ngôi báu: Phật, Pháp, Tăng; âm thanh của sáu pháp Ba-la-mật: Từ Bố thí ba-la-mật cho đến Trí tuệ ba-la-mật; âm thanh ba hành thiện, âm thanh ba quy y, âm thanh ba luật nghi, âm thanh ba bất hộ, âm thanh ba y chỉ, âm thanh ba giống Bồ-đề, âm thanh ba thừa, âm thanh ba tu học, âm thanh ba thứ thiện căn, âm thanh vượt khỏi ba cõi,

âm thanh ba thọ, âm thanh ba cửa giải thoát, âm thanh ba thị hiện, âm thanh bốn Niệm xứ, âm thanh bốn Chánh cần, âm thanh bốn Như ý túc, âm thanh bốn bất hoại tín, âm thanh bốn Thiền, âm thanh bốn phạm trụ, âm thanh bốn nhiếp, âm thanh bốn Trí vô ngại, âm thanh bốn Định vô sắc Tam-ma-bạt-đề, âm thanh bốn Thánh đế, âm thanh năm Căn, âm thanh năm Lực, âm thanh chi Tam-muội, âm thanh năm giải thoát nhập, âm thanh sáu căn hiển thị, âm thanh sáu hòa kính, âm thanh sáu niệm, âm thanh sáu Thông, âm thanh bảy Thánh tài, âm thanh bảy thức trụ, âm thanh bảy Giác phần, âm thanh tám Thánh đạo, âm thanh chín định thứ lớp, âm thanh mười Thánh xứ, âm thanh mười Lực Phật, âm thanh đại Từ, âm thanh đại Bi, âm thanh nhân duyên sinh khởi, âm thanh tâm chẳng thể hoại, âm thanh lia tất cả ác kiến, âm thanh không quên tâm Bồ-đề, âm thanh không thoái chuyển, âm thanh nhẫn nhục, âm thanh Tam-muội, âm thanh Đà-la-ni, âm thanh đạt được thọ ký, âm thanh Nhẫn vô sinh, âm thanh khổ hạnh, âm thanh mười Địa, âm thanh mười tám pháp Bất cộng của Phật, âm thanh đạt đến Bồ-đề, âm thanh chuyển pháp luân, âm thanh chẳng thể hoại Phật, âm thanh xả, âm thanh lia chán, âm thanh định giải thoát, âm thanh diệt, âm thanh thành tựu chúng sinh, âm thanh thu nhận chánh pháp, âm thanh biện tài, âm thanh vô thường, âm thanh khổ, âm thanh vô ngã, âm thanh không, âm thanh vô sở tác, âm thanh tịch tĩnh, âm thanh vô sinh, âm thanh như, âm thanh thật tế, âm thanh nhập pháp giới, âm thanh không chúng sinh, không thọ mạng, không dưỡng dục, không kẻ thọ, như như, không sinh không diệt, không thường không đoạn, không đi không đến, không trụ không hành. Âm thanh đại thần thông biến hóa, âm thanh dốc giữ gìn giống Tam bảo, cho đến nhập đại Bát-niết-bàn. Âm thanh về sự khổ của gánh nặng năm ấm nơi sáu cõi trời, người, địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ. Âm thanh về sự lưu chuyển liên tục trong sinh tử cùng với ái biệt ly. Âm thanh về tính chất tù ngục của sự lưu chuyển nơi tất cả pháp hữu vi như huyễn, như thân cây chuối, như trăng trong nước, như tiếng vang. Âm thanh về tín, niệm, tinh tấn, nhẫn nhục, cùng với trí tuệ, mười nẻo nghiệp thiện, thọ trì. Âm thanh về sự ra khỏi dòng lưu chuyển tù ngục. Nói chung là nơi đám mưa hoa ấy đã phát ra trăm ngàn vô lượng thứ âm thanh như thế, và những âm thanh này đã khiến cho vô số a-tăng-kỳ chúng A-tu-la đối với Tam bảo càng có được sự kính tín sâu xa, tôn quý, quy y, sinh tâm hy hữu, khao khát mong muốn được chiêm bái

Đức Thích-ca Mâu-ni, cùng lãnh hội chánh pháp, cúng dường chúng Tăng, hết sức kính sợ về sự lưu chuyển trong cõi sinh tử cùng sự ái biệt ly, mong đạt đến Niết-bàn. Hết thấy chúng A-tu-la ấy đều cùng niệm lớn:

–Nam-mô Thích-ca Mâu-ni Như Lai! Nam-mô Thích-ca Mâu-ni Như Lai! Chúng con nay xin đến để chiêm ngưỡng Đức Thích-ca Mâu-ni Như Lai, lễ bái cúng dường, nghe pháp cùng cung kính phụng sự chúng Tăng, nhằm được xem chúng hội tập họp đông đảo, nhằm cầu thừa Bồ-đề vô thượng, nhằm chứng kiến sự thoái lui, rơi rụng ngọn cờ của lũ ma ác và sự kiến lập ngọn cờ chánh pháp, vì dòng giống Tam bảo không hề bị đoạn tuyệt, vì nhằm được lãnh hội pháp môn Thánh đế Đệ nhất nghĩa, vì nhằm dứt hẳn các phiền não khổ hoạn, vì nhằm đoạn trừ sạch mọi trói buộc của ma, vì nhằm là khô cạn sông ái dục, vì nhằm làm sung mãn biển lớn chánh pháp, vì dốc hội nhập được biển trí tuệ sâu rộng, vì muốn đem lại sự thành tựu trọn vẹn biển chúng sinh, vì nhằm để được cúng dường biển chư Phật giác ngộ. Vì vậy, chúng con cùng với hết thấy đám quyến thuộc cùng đi đến chỗ Phật, không còn bị đám ma ác đối với chúng con lấn lướt, ghênh ngang. Từ nay chúng con sẽ không còn gặp trở lại cảnh khổ như thế nữa.

A-tu-la vương Mâu-chân-lân-đà lại thưa:

–Con nay cũng cùng với các thê thiếp, cung nhân nam nữ, lớn nhỏ và đám A-tu-la phụ nữ, quyến thuộc gần đến tám vạn bốn ngàn người, tất cả thấy đều xin mặc y phục xanh với sắc xanh trang nghiêm, dùng các loại tán xanh, lọng xanh, cờ phướn xanh, xe xanh, hoa xanh, ngọc ma-ni sắc xanh làm các thứ đàn cầm, sắt, không hầu, vật báu xanh, trống xanh. Con nay sẽ dùng năm thứ âm để tạo nên âm nhạc ca múa đặc sắc hết sức trang nghiêm, cùng dẫn đám quyến thuộc đến chiêm ngưỡng Phật, cung kính lễ bái và lãnh hội pháp diệu, cung phụng chúng Tăng. Vì vậy mà chúng con xin đến chỗ Phật.

A-tu-la vương Tu-chất-đa-la lại thưa:

–Con nay cũng cùng với đám thê thiếp, cung nhân nam nữ quyến thuộc gồm chín mươi chín trăm ngàn A-tu-la phụ nữ, tất cả đều mặc y phục vàng trang nghiêm, dốc lo việc cung kính cúng dường chúng Tăng, nên cùng đi tới chỗ Phật.

Lúc này, A-tu-la vương Siểm-bà-la lại thưa:

–Con nay cũng cùng với đám thê thiếp, cung nhân nam nữ quyến thuộc, trăm ngàn ức A-tu-la phụ nữ, tất cả thấy đều mặc y phục màu xanh sẫm, với những râu chuỗi ngọc trang nghiêm, xin dốc cúng dường

chúng Tăng, nên cùng đi đến chỗ Phật.

A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na lại thưa:

–Con nay cũng cùng với đám thê thiếp, cung nhân nam nữ quyến thuộc gồm chín mươi chín Tần-bà-la A-tu-la phụ nữ, tất cả thấy đều xin mặc y phục màu đỏ với các chuỗi ngọc báu trang nghiêm, cùng đi tới chỗ Phật.

Lúc này, A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la cũng thưa:

–Con nay cũng cùng với đám thê thiếp, cung nhân nam nữ, quyến thuộc gần chín mươi chín Á-sơ-hỷ-ni A-tu-la phụ nữ, tất cả thấy đều xin mặc y phục màu pha lê với các chuỗi báu trang nghiêm, cùng đi đến chỗ Phật.

A-tu-la vương La-hầu-la cũng thưa:

–Con nay cũng cùng với phu nhân, thê nữ, nam nữ quyến thuộc cùng Thế đế chủ Phụ Dung Vương và các Trưởng giả, thần tướng tả hữu, thành ấp xóm làng với mọi chúng nhân hiện có như: Hằng hà sa số A-tu-la phụ nữ, tất cả thấy đều xin mặc y phục màu mã não, cùng cờ phướn, lọng báu, tơ vàng, châu ngọc, chuỗi báu, ngọc báu ma-ni, hương hoa, hương xoa, xe cộ đều cùng một màu sắc mã não. Lại đem theo các thứ trống, tù và, đàn cầm, sắt, không hầu, ống tiêu, ống sáo, các loại kỹ nhạc, ca múa hay đẹp, hết mực trang nghiêm, thấy trụ nơi hư không, vì nhằm được thấy Phật để lễ bái, cúng dường, cùng được nghe pháp và cung phụng chúng Tăng, nên đi đến chỗ Phật như trước đã nêu, thấy đều thể hiện đầy đủ hình tướng, màu sắc trang nghiêm, đẹp đẽ vi diệu bậc nhất, thật ít có, chưa từng có, vì từ trước đến nay chưa từng được nghe các sự việc hết sức lớn lao, trang nghiêm như thế, nên từ chốn cư trú của chúng A-tu-la đi đến trụ nơi không trung.

A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la cùng với đám quyến thuộc dùng năm âm tấu nhạc, ca múa vui thích, đi đến vương sở của A-tu-la vương La-hầu-la để dẫn đầu.

A-tu-la vương Ba-la-đà cùng với đám quyến thuộc thấy đều hết sức trang nghiêm, đi tới chỗ A-tu-la vương La-hầu-la dàn rộng nơi phía tòa bên phải.

A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na cùng với đám quyến thuộc, cũng lại có đủ sự trang nghiêm hết mực như thế, cùng đi tới chỗ A-tu-la vương La-hầu-la dàn rộng ra nơi tòa bên trái.

A-tu-la vương Siêm-bà-la cùng với đám quyến thuộc cũng giữ

vững sự trang nghiêm cùng đi đến vương sở của A-tu-la vương La-hầu-la, ở nơi phía sau dàn rộng ra.

A-tu-la vương Mâu-chân-lân-đà cùng với đám quyến thuộc, xe cộ người vật cũng rất mực trang nghiêm chỉnh tề, cùng đi đến chỗ A-tu-la vương La-hầu-la, ở phía trên dàn bày ra.

A-tu-la vương Tu-chất-đa-la cùng với đám quyến thuộc cũng hết sức trang nghiêm như vậy, cũng đều đi đến vương sở của A-tu-la vương La-hầu-la, ở nơi phía dưới dàn bày ra.

Bấy giờ, trong vương sở của A-tu-la, vương La-hầu-la cùng với đám quyến thuộc với hình tướng, màu sắc vô cùng trang nghiêm như thế, năm âm kỹ nhạc cùng lúc hòa tấu, ca múa vui thích, âm thanh hòa quyện, dẫn đầu đám, đi tới chỗ Phật, lại dùng hai tay cầm vô số các thứ hoa tươi tốt, chuỗi hoa quý giá, hương xoa, hương về Đức Phật từ xa tung rải lên cao để phụng hiến. Đi đến núi Khư-la-đế, ở trên cao tạo ra đám mây lớn nơi không trung và trụ ở đấy.

Lúc này, tại núi Khư-la-đế là chốn chư Tiên tịch mặc nương tựa an trú, từ trên cao tuôn xuống như mưa vô số đủ loại nào vật báu, hoa tươi, chuỗi hoa quý, hương xoa... Cùng lúc trong chúng hội có nhiều chúng sinh suy nghĩ: “Như sắp có sự việc gì đấy, hay do từ những diệu lực nào mà hiện ra trước những điềm lạ như thế”.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói với Tôn giả Tuệ mạng Da-xá:

–Chư Tỳ-kheo các vị phải nên tự chánh niệm thu tâm an trụ, chớ để tán loạn.

Đức Thế Tôn lại nói với Tôn giả Tuệ mạng Da-xá:

–Chư Tỳ-kheo các vị phải nên dùng tinh tấn thu tóm tâm an trụ, chớ để tán loạn. Nếu tạo được tinh tấn, khiến ý luôn được giữ gìn, không hề bị phân tán, loạn động thì có thể ngăn dứt mọi nẻo phiền não cùng trừ diệt bao lối khổ, có thể trụ nơi chân đế Đệ nhất nghĩa, có thể hoàn tất sáu pháp Ba-la-mật, chẳng bao lâu tất thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Vào lúc này, chư vị A-tu-la vương cùng với tất cả đám quyến thuộc, kỹ nữ sắp sửa đến đây, cùng tấu năm âm kỹ nhạc, hòa hợp tạo nên sự trang nghiêm hết mực nhằm lễ bái cúng dường ta và lãnh hội chánh pháp. Vì vậy, chư vị chớ nên tán loạn, phải nên chuyên niệm an trụ.

Lúc này, hết thảy chúng A-tu-la cùng với đám quyến thuộc vừa kịp đi tới núi Khư-la-đế, nhiều quanh núi theo phía tay phải ba vòng,

xong thì cả thầy cùng đi đến chỗ Đức Thế Tôn.

A-tu-la vương La-hầu-la hướng về Đức Thế Tôn cung kính đảnh lễ, đi nhiều quanh ba vòng theo phía tay phải, xong thì đứng yên nơi phía trước, tay cầm lấy ngọc báu ma-ni màu sắc tuyệt đẹp, luôn tỏa sáng, thường được Phạm thiên cài nơi búi tóc mình, đem đặt ở phía trước Đức Phật. Lại dùng vô số hoa quý, hương bột, cờ phướn, lọng báu, tơ vàng, châu ngọc, chuỗi báu, thêm vào đấy là vô số điệu ca múa, tấu hòa nhạc để cúng dường. Rồi A-tu-la vương hướng về Phật chấp tay cung kính đọc kệ ca ngợi:

*Bậc Đại sĩ tâm định
Đem đến mọi an lạc
Thường pháp thí đèn pháp
Trí tuệ pháp thêm tăng.
Thế Tôn đốt đuốc pháp
Người trời thầy đều biết
Pháp hy vọng thông đạt
An trụ nẻo Niết-bàn.
Chỉ Phật trừm mọi chúng
Như lọng phủ hết thầy
Dứt trừ các ma ám
Ma tử, ma phiền não.
Hàng phục ma, chúng quân
Bao tâm ý xấu ác
Đảnh lễ nơi Thế Tôn
Dũng mãnh, thương muôn loài.
Ma ấy tâm cực ác
Thường tạo mọi việc ác
Điều đó chúng vui cười
Nhằm khiến chúng sinh khổ.
Nơi cung A-tu-la
Mây khổ thầy giăng phủ
Phật liền khởi tâm Từ
Giúp chúng A-tu-la.
Phật luôn vì chúng sinh
Tu tập nẻo khổ hạnh*

Nhiều kiếp tu bố thí
 Hành nhẫn cùng trí tuệ.
 Thế Tôn lại chẳng tạo
 Mọi thứ hành ác khác
 Phật đem muôn việc lành
 Khiến chúng con an lạc.
 Chỉ Phật, Bạc Tinh Tấn
 Ba cõi chẳng kẻ bằng
 Lìa mọi phiền não buộc
 Giải thoát khỏi ba cõi.
 Phật luôn vì muôn loài
 Từ bi mà luôn chuyển
 Lễ Phật núi chẳng động
 Tâm Từ bi mãi trụ.

Bấy giờ, A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa-la cùng với đám quyến thuộc của mình đầu mặt cung kính đánh lễ Đức Thế Tôn rồi đi nhiễu quanh chỗ Phật theo hướng tay phải ba vòng xong, thì đứng yên nơi phía trước Phật, liền đem ngàn cân vàng Diêm-phù-đàn đặt ở trước Đức Thế Tôn. Lại dùng ngọc báu ma-ni Nhật ái bảo đặt bên trên chỗ Phật. Lại có vô số đủ loại vật báu, hương hoa, cùng với muôn ngàn các điệu ca múa, kỹ nhạc, tất cả là nhằm để cúng dường Phật. A-tu-la vương chấp tay cung kính đọc kệ tán thán:

Thích, Phạm đại tự tại
 Luân vương, Na-la-diên
 Hộ thế cùng Ba-tuần
 Diệu lực không như thế.
 Chúng Thiên, Long, Dạ-xoa
 Người và A-tu-la
 Cũng không như Thế Tôn
 Từ bi diệu lực lớn.
 Chỉ Phật vượt muôn loài
 Như đất chẳng vui giận
 Nhẫn vượt hết thủy ác
 Cùng kẻ tạo nghiệp ác.
 Luôn xem mọi chúng sinh
 Như mẹ hiền thương con
 Tâm bình đẳng hết thủy

*Vì thế đánh lễ Phật.
Xin giữ một pháp này
Chớ khiến ma trở lại
Chẳng cho chúng được thấy
Tạo mọi nẻo hại ác.
Tất cả sân nộ ác
Cùng bao thứ cực ác
Lời thật nguyện nói chú
Hàng phục mọi quân ma.
Như người thân không bệnh
Khởi phải cầu thầy thuốc
A-tu-la như vậy
Vô sự không chấp Phật.
Con nay rất hoan hỷ
Đi đến nơi chốn Phật
Xin nói pháp thanh tịnh
Khiến đạt nẻo Bồ-đề.
Chỉ rõ như Thánh hiền
Định tịch như hư không
Xa lìa mọi đường ác
Cùng lìa ngã, ngã sở.
Chóng thông tỏ cõi Phật
Trừ sạch mọi phiền não
Mau đoạn mọi trói buộc
Tỏ được đạo Tối thượng.*

Lúc này, A-tu-la vương Ba-la-đà cùng với đám quyến thuộc cung kính đánh lễ dưới chân Phật, đi nhiễu quanh theo hướng tay phải ba vòng, tay cầm vô số cây báu màu sắc xen nhau, hình dáng như cây Ba-trá-la làm bằng bảy thứ châu báu, đem đặt nơi phía sau chỗ Phật. Lại đem vô số là hoa, quả, tơ vàng, châu ngọc, chuỗi báu, chuỗi hoa thiên sinh bảo, y phục Thiên anh, vàng ngọc chỉ ấn, lọng báu, cờ phướn, các thứ chuỗi báu dùng mang nơi tay, chân, cánh tay, tất cả để thể hiện đầy đủ sự trang nghiêm quý báu, đem đặt nơi không trung rủ xuống bên trên đỉnh đầu Đức Thế Tôn, nhất tâm cung kính chấp tay đọc kệ ca ngợi:

Chúng sinh thường tạo ác
Lửa phiền não thiêu đốt
Mong lạc luôn chẳng được
Chẳng gặp bậc Thích lạc.
Thả đều trụ nẻo ác
Chỉ Phật: Thuốc muôn loài
An trụ đạo giải thoát
Cứu vớt bao kẻ khổ.
Chỉ Phật chủ khen người
Ba cõi nào có ai
Thương đem nước trí tuệ
Mọi đức đầy như biển.
Vì kẻ mù mất đường
An trụ nơi nẻo chánh
Dẫn dắt mọi chúng sinh
Trụ cảnh giới Niết-bàn.
Phàm phu đời chẳng đủ
Chỉ Phật đem no đầy
Thường rơi vực phiền não
Chỉ Phật mới cứu vớt.
Gặp khổ bệnh nhận chìm
Khổ bức mất chánh niệm
Bao khổ chồng chất ấy
Đạo sư dốc tâm cứu.
Những chúng sinh tâm ác
Rồng, quỷ, chúng La-sát
Thấy Phật được chánh niệm
An trụ tâm đại Bi.
Chỉ Phật nơi ba cõi
Làm Bậc cứu giúp đời
Chúng con đã cô độc
Tất bị mọi khổ bức.
Nên chúng con nhất tâm
Trụ nơi các pháp lạc
Mong thuyết nghĩa tối thượng
Khiến đạt nẻo Bồ-đề.

*Do đạt nơi Phật nhĩn
Trí chư Phật tối thượng
Chóng hàng phục ma oán
Xin tuân mư chánh pháp.*

A-tu-la vương Bạt-trì-tỳ-lô-già-na hưởng dẫn đám quyến thuộc của mình cung kính đánh lễ dưới chân Phật, rồi đi nhiễu quanh theo hướng tay phải ba vòng, ở nơi hai bên: bên phải, bên trái Đức Thế Tôn dâng đầy lên vàng Diêm-phù-đàn. Lại đem vô số đủ loại vật báu, hoa quý, hương quý, hương tán, lọng báu, cờ phướn cùng sợi vàng, châu ngọc, chuỗi báu và vô số các điệu ca múa, hòa tấu nhạc, tất cả là để cúng dường Đức Phật. A-tu-la vương cung kính chấp tay đọc kệ tán thán:

*Ruộng phước, nước phước đức
Giống phước, mầm phước đức
Cây phước, cành phước đức
Nhánh phước, lá phước đức.
Hoa phước, vị quả phước
Nước vị phước tối thượng
Sắc phước, bóng hình phước
Hạt phước đức thành tựu.
Phước Phật lành, kiên cố
Lực phước thu phục người
Sắc phước bậc dũng mãnh
Núi phước đức chẳng động.
Hoa phước Bạc che phủ
Thuốc phước chốn thân nương
Núi phước đỉnh cao tột
Tung nước phước trí tuệ.
Biển phước đức rộng sâu
Chúng sinh nương phước đức
Phước diệu nguồn các báu
Vị phước như biển lớn.
Đồ phước đầy cam lộ
Nguyện phước đều viên mãn
Phước đổi trao luôn hướng*

*Cõi nước báu dứt lậu.
 Chúng con các phước kém
 Nay dốc quy y Phật
 Thánh phước đức bình báu
 Xin thương cho chúng con.*

Bấy giờ, lại có vị tiên A-tu-la tên là Nhất Thiết Bồ-đề Man gồm đủ phước đức, uy lực, trí tuệ lớn lao, tu tập khổ hạnh, dùng tâm Bồ-đề để tạo nên sự trang nghiêm cho mình, đạt được năm thứ thần thông, lia bỏ năm thứ bụi bặm cấu nhiễm, đem lại sự thành tựu và an trụ cho hết thấy chúng sinh, thường giáo hóa tất cả chúng sinh A-tu-la nhận lãnh việc cúng dường, là bậc Đạo sư vô thượng của hàng A-tu-la, cùng với chín vạn năm ngàn vị tiên A-tu-la đạt được đầy đủ năm Thần thông, trước sau vây quanh, tất cả cùng đi đến chỗ Đức Phật, cung kính đánh lễ dưới chân Phật, đem bình bằng vàng ròng đựng đầy nước tám công đức đặt nơi phía trước Đức Phật, cùng dâng lên một chiếc gậy báu, lại cùng với đám quyến thuộc đông đảo kia, mỗi mỗi người đều cầm thứ lọng báu khác lạ, dâng lên cúng dường Đức Thế Tôn, đi nhiễu quanh theo hướng tay phải ba vòng, rồi cùng chấp tay hướng về Đức Phật cung kính đọc kệ ca ngợi:

*Nhẫn nhục như đại địa
 Nước nhẫn luôn tràn trề
 An trụ nơi nhẫn tịnh
 Nên tâm không chấn mất.
 Tham ái, phiền não dứt
 An định nơi cửa tin
 Phật trụ tâm Từ bi
 Dẫn chúng đến đạo giác.
 Thuyết pháp giống như trước
 Nếu nghe pháp như thế
 Yêu thích tâm Bồ-đề
 Đạt được nghĩa bậc nhất.
 Đại Bi mong điều phục
 Bao hàng kẻ thấp kém
 Xin nhận chúng Tu-la
 Chỗ hiến cúng vật báu.
 Ba cõi mọi dâng cúng
 Lìa bỏ, không chút nhiễm*

Chỉ Phật sạch phiền não
Nhận cúng dường thế gian.
Phật đem giác ngộ lớn
Chúng sinh ba cõi kính
Mong thuyết Đệ nhất nghĩa
Vì nhằm đạt giải thoát.
Con nơi Câu-lu-tôn
Từng nghe Đệ nhất nghĩa
Câu-na-hàm Mâu-ni
Phật Ca-diếp cũng vậy.
Con đem sức tự nguyện
Ứng hiện A-tu-la
Nhằm hóa độ chúng ấy
Tu tập đạo Bồ-đề.
Nghe pháp đạt kho đức
Lại đem nêu dẫn người
Hàng phục đám ma ác
Thắp sáng đèn chánh pháp.
Nơi đời ô trược này
Khó có người công đức
Phật hiện mọi cảnh giới
Rõ thần lực Phật diệu.

